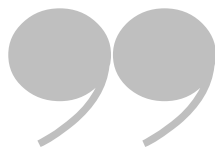

KARACS ANDREA

Nyomási technikák

A nyomást a végénél kezded,
lassan haladsz előre,
gondosan feltekergetve,
olykor fennhangon morogva,
ez a műanyag már nem olyan,
mint a fém volt gyerekkorodban.

Ha alkalmazkodom a technikádhoz,
néhány nap elteltével,
a kialakult forma csigát idéz.
Szerinted csak én látom annak.

A középe táján közbe kell lépnem,
különben fuldokolni kezdek.
A tubus felső részének megmarkolásával
a csiga háza kitekeredik,
a tartalomeloszlás egyenletessé válik.

Szerinted rombolok.
Én hiszem, hogy ez épít.

Demokrácia

Gyereksírás törte meg a kisbolt
vasárnapi csendjét,
majd egy határozott hang szólt:
„Már emellett döntöttetek,
kettő-egy arányban,
csönd legyen!”
Visszaállt a rend.

Amikor mind a négyen előbukkantak
a szomszéd sor mögül,
nem bírtam eldönteni,
hogy a hónalj alá kapott, enyhén rúgkapáló,

az anyja mellett halkán, de kitartóan magyarázó,
és a lehajtott fejjel, pár méterre lemaradó közül
vajon kié lehetett az eltérő szavazat,
de összhatásra úgy tűnt: demokrácia.

Múzsává

Várom, hogy múzsává válj.
Várom, hogy lefőzd a kávé.
Tej nélkül nem bírom meginni.

A csészéddel visszabújsz mellém,
hátadat a falvédőbe süllyeszted,
kortyolgatsz, bal válladon a fejem
terhe, mellkasodon ujjhegyek és
szórszálak remegő tánca.
Várjuk, hogy múzsává válj.

Mentegetőztél, ha tudtad
volna, lementél volna.
Megnyugtattalak, direkt nem
mondtam, mert lementél volna.

Talán akkor válnál múzsává,
ha engedném, hogy
miattam menj le tejért.

Hi

Hi, nem, nem akartam köszönni, csak
nehéz leírni ezt a szót. Lazán kicsusszant,
amíg biztosra vettem, hogy csak a
köszönésed része. Hi, hiányzol.

Hi, te is hiabyzol! Nyomkodom félre,
ahogy a hetvennégyes troli
megáll a Rózsák terén.

A Rózsák terén sohasem gondolok rózsákra.
Utcatáblákká zsugorodnak a betűk.
Csak az üzeneteidben növekszenek.

A rózsákon tövisek vannak, és engem
is kezdenek szúrni a szavak.

Ugye mindig csak köszönni akarsz,
és az automatikus szövegjavítás
dobja mögé az ányzolt?

Gerezdek

Két fokhagymagerezd össze volt nőve,
mondhatnám, eszembe jutottál róla,
ami azért nem lenne igaz, mert előtte is
a fejemben jártál. Ahogy tovább pucoltam,
láttam, nem volt köztük semmi,
se héj, se hártya, semmi olyasmi,
mint köztünk a betegséged.